

Undersøgelse sammen med Statens øvrige Pensionsvæsen, fremsætter man ingen Udtalelse herom.

København, den 16. Februar 1934.

H. C. Hansen. Knutzen, Korsgaard.
Formand.

L. Mortensen. J. P. Olufson. Ch. Petersen. Vilhelm Pinholt.

E. Terkelsen. J. Valbjørn.

A. Høeg.

6

Ministeriet for offentlige Arbejder, København, den 2. Februar 1934. Journ. Nr. 2804.

I Anledning af, at der i Lov om Folkeforsikring Nr. 182 af 20. Maj 1933 i § 41 er givet nye Regler for Beregningen af det fradragsfrie Beløb ved Fastsettelsen af Aldersrente, har man optaget til fornyet Undersøgelse Spørgsmaalet om en Ændring af de Principper, der fra 1. Oktober f. A. bør lægges til Grund ved Fastsettelsen af Størrelsen af ekstraordinære aarlige Understøttelser til fhv. Ekstraarbejdere ved Statsbanerne og Enker efter saadanne m. fl.

Til Klarlægning af Spørgsmaalet skal man oplyse, at der efter hidtidig Praksis som Betingelse for Ydelse af saadanne Understøttelser er krævet, *dels* at der foreligger Trang, *dels* at vedkommende Ekstraarbejder har arbejdet for Statsbanerne i mindst 20 Aar. Ved Beregningen af de enkelte Understøttelser har man — naar det drejede sig om Understøttelser til Folk, der efter deres Alder kunde opnaa Aldersrente — fra 1. April 1923, da Lov Nr. 348 om Aldersrente af 7. August 1922 traadte i Kraft, lagt denne Lovs Fradragsregler til Grund og i øvrigt fulgt det Hovedprincip, der var fastslaaet med Tilslutning af Folketingets Finansudvalg, at det højeste Beløb, der kunde ydes som Understøttelse, var det Beløb, der (ogsaa under Hensyn til privat Indtægt eller Formue) kunde oppebæres, uden at en sideløbende Aldersrente nedsattes under dennes højeste Beløb. Ekstraarbejdere, der havde arbejdet for Statsbanerne i mindre end 30 Aar, samt disses Enker fik kun $\frac{2}{3}$ af det nævnte højeste Beløb.

Efter at Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 med sine langt mindre fradragsfrie Beløb fra 1. Oktober s. A. var traadt i Kraft, blev der af Finansministeriet nedsat et Udvalg til at undersøge Understøttelsspørgsmaalet ved de forskellige Styrelsesgrene, men da der ikke blev truffet nogen endelig Afgørelse, vedblev man ved Statsbanerne at beregne Understøttelserne som hidtil under Hensyn til Fradragsreglerne i Aldersrenteloven af 1922.

Dette Forhold vedvarede indtil Midten af 1932, da man gik over til at lægge de fradragsfrie Beløb i Loven af 1927 til Grund, hvorefter Understøttelserne fastsattes til ensartede Beløb paa 100, 150 og 200 Kr., jfr. Skrivelse herfra til Folketingets Finansudvalg af 3. December 1932, J. Nr. 28918, og Rigsdagstidende for 1932—33, Tillæg B. Sp. 1565—68. Samtidig satte man den foran nævnte Gradue-ring af Understøttelsernes Størrelse efter Tjenestetiden (over eller under 30 Aar) ud af Kraft.

Den Nyordning af Aldersrenten, som Socialreformen betyder, maa efter Ministeriets Opfattelse medføre en helt ændret Praksis ved Tildeling af saadanne Understøttelser efter Tjenestetid. Den Omstændighed, at der efter Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, skal ses bort fra Indtægtbeløb fra Pension eller lignende af indtil 200 Kr., synes at vise, at Staten betragter dette Beløb som et naturligt Maksimum for Understøttelser af denne Art, der jo gives uden eget Bidrag som et Tillæg til den tariffmæssige Løn, der er udbetalt i Tjenestetiden.

Man vil herefter anbefale en Ordning, hvorefter Statsbanerne bemyndiges til at tilstaa Personer, der har arbejdet for Banerne i mindst 30 Aar, en Under-